Lieta Nr.142263611
1-1777-12/36

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2012.gada 29.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Brokane,

piedaloties pieteicējam *L.K.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts darba inspekcijas pārstāvēm *K.G.* un *D.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *L.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts darba inspekcijas direktora p.i. 2011.gada 20.oktobra lēmuma Nr.04/219-01-03/2508 „Par Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas 2011.gada 18.maija lēmumu Nr.12N-433-2011-014 par administratīvā soda uzlikšanu apstrīdēšanu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas Liepājas sektora inspektore 2011.gada 2.maijā *L.K.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.014441 *(lietas 27.-28.lapa)*, kurā norādīts, ka *L.K.* sniedza kompetenta speciālista pakalpojumus SIA *„/Nosaukums/"* bez atbilstošas izglītības, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2008.gada 8.septembra noteikumu Nr.723 „Noteikumi par prasībām kompetentām institūcijām un kompetentiem speciālistiem darba aizsardzības jautājumos un kompetences novērtēšanas kārtību" (turpmāk – Noteikumi Nr.723) 6. un 9.punktā noteiktās prasības.

Par konstatēto pārkāpumu ar Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas Liepājas sektora inspektores 2011.gada 18.maija lēmumu Nr.12N-433-2011-014 *(lietas 24.-25.lapa) L.K.* piemērots naudas sods Ls 250 apmērā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.^{6}panta pirmās daļas.

Izskatot *L.K.* sūdzību *(lietas 18.-19.lapa)* par sākotnējo lēmumu, Valsts darba inspekcijas (turpmāk – Inspekcija) direktora p.i. 2011.gada 20.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.04/219-01-03/2508 „Par Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas 2011.gada 18.maija lēmumu Nr.12N-433-2011-014 par administratīvā soda uzlikšanu apstrīdēšanu" (turpmāk – Lēmums) *(lietas 12.-16.lapa)*, ar kuru nolemts sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu.

[2] Pieteicējs *L.K.* Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 1.novembrī iesniedzis pieteikumu, kurā lūgts atcelt Lēmumu. Pieteicējs Lēmumu uzskata par atceļamu, nepamatotu un nelikumīgu, pamatojoties uz turpmāk izklāstītu argumentāciju.

[2.1] Pieteicējs nekad nav sniedzis darba aizsardzības pakalpojumus kā kompetents speciālists, jo šādu izglītību pagaidām nav ieguvis. Pieteicējs veicis tikai darba aizsardzības un ugunsdrošības speciālista pienākumus uzņēmumā uz uzņēmuma līguma pamata kā pašnodarbināta persona, maksājot valstij nodokļus, ko likums neaizliedza. Apkalpojošā uzņēmumā atbildību par darba aizsardzības prasību izpildi nes

uzņēmuma vadītājs, darbu pieteicējs veic ar uzņēmuma līdzekļiem un materiālajiem resursiem.

[2.2] Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.februāra noteikumu Nr.99 „Noteikumi par komercdarbības veidiem, kuros darba devējs iesaista kompetentu institūciju" (turpmāk – Noteikumi Nr.99) 9.punktu līdz 2012.gada 1.janvārim šo noteikumu 5.2.apakšpunktā minēto darba vides iekšējo uzraudzību un riska novērtēšanu uzņēmumā ir tiesīgs veikt darba aizsardzības speciālists ar augstāko izglītību dabaszinātnēs, inženierzinātnēs, veselības aizsardzības jomā vai tiesību zinātnēs un vismaz piecu gadu darba pieredzi attiecīgajā profesijā vai darba aizsardzībā, ja viņš ir apguvis darba aizsardzības pamatlīmeņa profesionālās pilnveides programmu.

Pieteicēja izglītība un darba pieredze atbilst minētajiem nosacījumiem.

[2.3] Ņemot vērā, ka normatīvie akti konkrēti nenosaka, kādai jābūt sadarbības formai starp uzņēmumu un darba aizsardzības speciālistu, pieteicējs uzskata, ka tas var būt gan darba līgums, gan uzņēmuma līgums vai cita veida sadarbība. Pēc studiju pabeigšanas pieteicējs būs kompetents speciālists, tādēļ, viņa ieskatā, bija saprātīgi slēgt uzņēmuma līgumu.

[2.4] Pieteicējam nav saprotams, uz kā pamata Inspekcija maldīgi secinājusi, ka pieteicējs veicis „kompetenta" speciālista funkcijas. Pieteicēja izglītība un darba pieredze ļauj veikt darba vides uzraudzību un darba vides risku novērtēšanu uzņēmumā līdz 2011.gada beigām, savukārt, sākot ar 2012.gadu, pieteicējs varēs veikt tos pašus pienākumus uz darba līguma pamata.

[2.5] Uzņēmumos, ar kuriem pieteicējam noslēgts līgums, atbildība par darba aizsardzības stāvokli gulstas uz darba devēja pleciem, savukārt kompetentie speciālisti ir civiltiesiski atbildīgi par darba aizsardzības uzdevumu veikšanu uzņēmumā, tādēļ uz konkrēto gadījumu un pieteicēju kā darba aizsardzības speciālistu nav attiecināms Noteikumu Nr.723 6. un 9.punkts.

[2.6] Pieteicējs uzņēmumiem piedāvājis slēgt darba līgumus, jo tas viņam ir izdevīgāk, tomēr tā kā līdz 2011.gada beigām ir atļauts slēgt arī uzņēmuma līgumus, pieteicējs bija spiests piekrist šādai darba devēju nostājai. No veikto darbu viedokļa nav nozīmes, vai pieteicēja veikto sauc par pakalpojumu vai darbu, jo atbildību nes darba devējs, kā arī valstij tiek maksāti nodokļi.

[3] Inspekcija tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, pamatojoties uz turpmāk norādītiem argumentiem.

[3.1] Noslēdzot 2010.gada 10.jūlija līgumu par darba drošības pakalpojumu sniegšanu, pieteicējs uzņēmās SIA *„/Nosaukums/"* veikt darba aizsardzības un ugunsdrošības speciālista pienākumus, proti, veikt darba vides iekšējās uzraudzības plānošanu, darba vides un tajā esošo darba vietu pārbaudi, darba vides risku novērtēšanu, darba vides risku iedarbībai pakļauto darbinieku apmācību un citus pienākumus.

[3.2] Uzņēmumā darba aizsardzības jautājumus var sakārtot arī uz uzņēmuma līguma pamata piesaistīts speciālists, kuram ir jāatbilst Noteikumu Nr.723 prasībām, proti, ir jābūt iegūtai augstākajai profesionālajai izglītībai darba aizsardzībā un ir jāapdrošina sava civiltiesiskā atbildība. Savukārt persona ar pamatlīmeņa (160 stundu) apmācību darba aizsardzībā darba aizsardzības pakalpojumus uzņēmumiem nevar sniegt uz uzņēmuma līguma pamata kā pašnodarbinātā persona.

Pieteicējam nav profesionālās augstākās izglītības līmeņa zināšanas darba aizsardzībā, tātad viņš nebija tiesīgs sniegt pakalpojumus darba aizsardzības jomā SIA *„/Nosaukums/"* uz līguma par darba drošības pakalpojumu sniegšanu pamata. Inspekcija uzskata, ka pieteicējs, kurš ir apmācīts darba aizsardzībā 160 stundu apjomā, nevar strādāt kā pašnodarbinātais un sniegt pakalpojumus darba aizsardzības jomā darba devējam uz uzņēmuma līguma pamata.

[4] Pieteicējs tiesas sēdē uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem.

[5] Inspekcijas pārstāves tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par Noteikumu Nr.723 6. un 9.punktā noteikto prasību neievērošanu un sodīts pēc LAPK 41.^{6}panta pirmās daļas.

Noteikumu Nr.723 6.punkts noteic, ka darba vides iekšējo uzraudzību un citus darba aizsardzības pakalpojumus uzņēmumiem drīkst sniegt speciālisti un institūcijas, kas atbilst šajos noteikumos kompetentiem speciālistiem un kompetentām institūcijām noteiktajām prasībām. Kompetentais speciālists un kompetentā institūcija ir atbildīgi, lai tiem uzticētie uzdevumi tiktu veikti profesionāli, godprātīgi, tehniski lietpratīgi un atbilstoši darba aizsardzības normatīvo aktu prasībām.

Savukārt 9.punkts paredz, ka, lai veiktu darba vides iekšējo uzraudzību uzņēmumos, kompetentam speciālistam nepieciešamas augstākā līmeņa zināšanas (profesionālā augstākā izglītība) darba aizsardzībā atbilstoši Izglītības un zinātnes ministrijas akreditētai otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības programmai (profesijas standarts „Darba aizsardzības vecākais speciālists").

Saskaņā ar LAPK 41.^{6}panta pirmo daļu par darba aizsardzības pakalpojumu sniegšanu, tajā skaitā riska novērtēšanu, pārkāpjot normatīvajos aktos kompetentiem speciālistiem un kompetentām institūcijām noteiktās prasības, vai par darba aizsardzības pakalpojumu sniegšanu bez kompetenta speciālista sertifikāta vai kompetentas institūcijas kvalitātes sistēmas sertifikāta, uzliek naudas sodu fiziskajai personai no divsimt piecdesmit līdz piecsimt latiem, juridiskajai personai no tūkstoš līdz trīstūkstoš latiem.

Ievērojot minēto, secināms, ka persona saucama pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 41.^{6}panta pirmo daļu, ja:

1) tā sniegusi darba aizsardzības pakalpojumus, pārkāpjot normatīvajos aktos kompetentiem speciālistiem un kompetentām institūcijām noteiktās prasības;

2) tā sniegusi darba aizsardzības pakalpojumus bez kompetenta speciālista sertifikāta vai kompetentas institūcijas kvalitātes sistēmas sertifikāta.

[7] Lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs nav atzīstams par kompetentu speciālistu, kā arī nav ieguvis kompetenta speciālista sertifikātu. Nav arī strīda, ka pieteicējs, pamatojoties uz līgumu par darba drošības pakalpojumu sniegšanu, bija apņēmies SIA *„/Nosaukums/"* veikt darba aizsardzības un ugunsdrošības speciālista pienākumus.

Ņemot vērā, ka pieteicējs, kā viņš pats norāda, sniedz darba aizsardzības pakalpojumus kā darba aizsardzības speciālists, lietā izvērtējams, vai pieteicējs, nebūdams kompetents speciālists, darba aizsardzības pakalpojumus tiesīgs sniegt, noslēdzot uzņēmuma līgumu.

[8] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus, par kuriem lietā nav strīda un kas saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo un otro daļu vērtējami kā pierādījumi lietā.

[8.1] 2009.gada 14.septembrī pieteicējs reģistrējies Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistrā ar kodu */kods/ (lietas 44.lapa)*.

[8.2] 2010.gada 10.jūnijā starp SIA *„/Nosaukums/"* kā pasūtītāju un pieteicēju kā izpildītāju noslēgts Līgums par darba drošības pakalpojumu sniegšanu, ar kuru pieteicējs uzņēmās veikt darba aizsardzības un ugunsdrošības speciālista pienākumus, tai skaitā veikt darba vides iekšējās uzraudzības plānošanu, darba vides un tajā esošo darba vietu pārbaudi, darba vides risku novērtēšanu, darba vides risku iedarbībai pakļauto darbinieku apmācību un tamlīdzīgus pienākumus *(lietas 42.-43.lapa)*.

[8.3] 2011.gada 30.martā Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas veica dokumentu pārbaudi SIA *„/Nosaukums/" /adrese/*. Par veikto pārbaudi sastādīts Akts par konstatētajiem faktiem, veicot uzraudzībai un kontrolei pakļauto personu un objektu apsekošanu, kurā norādīts, ka pārbaudes brīdī nebija pieejami darba vides riski, darba aizsardzības pasākuma plāns un citi dokumenti, kas saistīti ar darba aizsardzību *(lietas 34.lapa)*.

[8.4] 2011.gada 4.aprīlī Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersona pārbaudīja dokumentāciju SIA *„/Nosaukums/"* un sastādīja Aktu par konstatētajiem faktiem, kurā norādīja, ka uzņēmuma darba aizsardzības žurnālā par sniegto apmācību darbiniekiem parakstījies *L.K.*, kuram ar SIA *„/Nosaukums/"* 2010.gada 10.jūlijā noslēgts līgums par darba drošības pakalpojumu sniegšanu. *L.K.* nav reģistrēts kā darbinieks *(lietas 37.lapa)*.

[8.5] 2011.gada 4.aprīlī Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas inspektorei sniegtajā paskaidrojumā SIA *„/Nosaukums/"* grāmatvede norādīja, ka *L.K.* uzņēmumā ir darba aizsardzības speciālists, ar kuru ir noslēgts līgums par darba drošības pakalpojumu sniegšanu. Izstrādājot darba vides riskus, tika iesaistīti uzņēmuma darbinieki un vadība. Par *L.K.* sniegtajiem pakalpojumiem samaksa veikta ar bankas pārskaitījumu, pamatojoties uz izsniegtu rēķinu *(lietas 29.lapa)*.

[8.6] 2011.gada 7.aprīlī Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas Liepājas sektora inspektore pieņēma lēmumu Nr.12N-433-2011-013 par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā *(lietas 90.lapa)*.

[8.7] 2011.gada 2.maijā Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersona pārbaudīja pieteicēja dokumentāciju un sastādīja Aktu par konstatētajiem faktiem (VDI-017-1) *(lietas 38.lapa)*, kurā norādīti pieteicēja iesniegtie dokumenti, proti:

[8.7.1] apliecība par profesionālās pilnveides izglītību, sērija PA Nr.*/apliecības numurs/*, kas apliecina, ka pieteicējs ir apguvis profesionālās pilnveides izglītības programmu 20P 86200 „Darba aizsardzība un drošības" *(lietas 86.lapa)*;

[8.7.2] 1991.gada 21.jūnija Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas diploms ar izcilību Y Nr.*/diploma numurs/*, ar kuru pieteicējam piešķirta inženiera – tehnologa kvalifikācija *(lietas 89.lapa)*;

[8.7.3] 2010.gada 26.jūlijā noslēgts līgums 2010 Nr.10/686/34 par studijām Latvijas Universitātē, kas apliecina, ka pieteicējs uzsācis studijas pilna laika profesionālās augstākās izglītības maģistra studiju programmā Darba vides aizsardzība un ekspertīze *(lietas 87.-88.lapa)*.

[8.8] 2011.gada 2.maijā Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas inspektorei sniegtajā paskaidrojumā pieteicējs norādīja, ka Latvijas Universitātē studē Darba un vides aizsardzību. Pieteicējs bija ar mieru palīdzēt SIA *„/Nosaukums/"* darba vides sakārtošanā, ieteicis, kur izvietot drošības zīmes, kā reģistrēt aptieciņas, kā arī palīdzējis noformēt nepieciešamos dokumentus. Pieteicējs vēlējās ar darba devēju noslēgt darba līgumu uz pāris stundām mēnesī, bet pagaidām to veic savā labā, praktizējas sakarā ar studijām. Uzņēmuma līgums bija vienīgā iespēja kā SIA var

pieteicējam samaksāt par darbu oficiāli. Minētajā līgumā pieteicējs nav norādījis, ka veic pakalpojumu kā kompetents speciālists. Pagaidām par darba aizsardzību atbild SIA, savukārt pieteicējs dara tikai to, ko darba devējs pats neprot un kur vēlas palīdzību. Savukārt pieteicējs drīkst slēgt uzņēmuma līgumu kā ugunsdrošības speciālists, par ko viņam izsniegta apliecība. Konkrētajā līgumā ietilpst arī šāds pakalpojums. Slēdzot līgumu, pieteicējs uzskatījis, ka tam praktiski būs darba līguma statuss, jo atbildīga būs SIA, kā arī pieteicējs strādās ar SIA līdzekļiem *(lietas 30., 31.lapa)*.

[8.9] 2011.gada 18.maijā Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas inspektorei sniegtajā paskaidrojumā pieteicējs norādīja, ka viņš nav kompetents speciālists, jo strādā darbinieka statusā, izmantojot darba devēja līdzekļus – telpas, kancelejas preces datoru. Līdz šim Inspekcijas amatpersonas pret to neiebilda. Pieteicējs informējis darba devējus, ka jāpārslēdz darba līgumi. Kopš saņēmis Inspekcijas amatpersonu viedokli sakarā ar kampaņu par darba aizsardzības speciālistiem, pieteicējs slēdz tikai darba līgumus, veicot to pašu darbu, ko līdz šim *(lietas 32., 33.lapa)*.

[9] Pieteicējs uzskata, ka attiecībā uz viņu izpildās Noteikumu Nr.99 9.punkts, kas paredz, ka līdz 2012.gada 1.janvārim šo noteikumu 5.2.apakšpunktā minēto darba vides iekšējo uzraudzību un riska novērtēšanu uzņēmumā ir tiesīgs veikt darba aizsardzības speciālists ar augstāko izglītību dabaszinātnēs, inženierzinātnēs, veselības aizsardzības jomā vai tiesību zinātnēs un vismaz piecu gadu darba pieredzi attiecīgajā profesijā vai darba aizsardzībā, ja viņš ir apguvis darba aizsardzības pamatlīmeņa profesionālās pilnveides programmu.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar tiesību normām, secina, ka šāds pieteicēja uzskats nav pamatots turpmāk norādīto argumentu dēļ.

[9.1] Noteikumu Nr.99 5.punktā ir paredzēti trīs izņēmumi, kad darba devējs drīkst neiesaistīt kompetentu institūciju, proti: 1) ja uzņēmumā nav vairāk par pieciem nodarbinātajiem; 2) uzņēmumā ar vairāk par pieciem nodarbinātajiem, ja uzņēmumā ir izveidota un darbojas darba aizsardzības sistēma (Noteikumu Nr.99 5.1.apakšpunkts); 3) uzņēmumā ar vairāk par pieciem nodarbinātajiem, ja darba vides iekšējo uzraudzību un risku novērtēšanu uzņēmumā veic darba aizsardzības speciālists (Noteikumu Nr.99 5.2.apakšpunkts).

Noteikumu Nr.99 9.punkts tikai norāda pieļaujamo izglītības līmeni darba aizsardzības speciālistam līdz 2012.gada 1.janvārim.

[9.2] Ar darba aizsardzības speciālistu Noteikumu Nr.99 5.2.apakšpunkta izpratnē ir domāts uzņēmuma darbinieks, proti, persona, kas uzņēmumā tiek nodarbināta uz darba līguma pamata, nevis uz uzņēmuma līguma pamata. Šāds secinājums izriet no Darba aizsardzības likuma 9.panta pirmās daļas, saskaņā ar kuru, lai organizēt darba aizsardzības sistēmu, darba devējs, ņemot vērā uzņēmumā nodarbināto skaitu un darbības veidu, norīko vai pieņem darbā vienu vai vairākus darba aizsardzības speciālistus vai izveido darba aizsardzības organizatorisko struktūrvienību. Tātad darba aizsardzības speciālists var tikt norīkots, proti, darba devējs ar rīkojumu norīko kādu no esošajiem darbiniekiem papildus saviem tiešajiem darba pienākumiem veikt arī darba aizsardzības speciālista pienākumus vai arī darbā tiek pieņemts pastāvīgs darbinieks, kas ir darba aizsardzības speciālists. Līdz ar to secināms, ka pieteicējs atbilstoši savai izglītībai pārkāpuma konstatēšanas brīdī bija tiesīgs būt darba aizsardzības speciālists uzņēmumā uz darba līguma pamata.

Turklāt atbilstoši Darba aizsardzības likuma 1.panta 3. un 13.punktam darba aizsardzības speciālists ir nodarbinātais, kura pienākums ir organizēt un kontrolēt darba aizsardzības pasākumus un veikt darba vides iekšējo uzraudzību un kurš ir apmācīts Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, savukārt nodarbinātais ir jebkura fiziskā persona, kuru nodarbina darba devējs, arī valsts civildienesta ierēdņi un personas, kuras nodarbinātas ražošanas vai mācību prakses laikā.

[9.3] Ņemot vērā iepriekš secināto, tiesa nepiekrīt pieteicēja norādītajam, ka Noteikumu Nr.99 vai citi normatīvie akti nenosaka sadarbības formu starp uzņēmumu un darba aizsardzības speciālistu. Kā tiesa iepriekš secināja, normatīvie akti paredz, ka starp uzņēmumu un darba aizsardzības speciālistu jāpastāv darba tiesiskajām attiecībām.

[10] No 2010.gada 10.jūnija līguma par darba drošības pakalpojumu sniegšanu secināms, ka pieteicējs ir apņēmies veikt darba aizsardzības un ugunsdrošības speciālista pienākumus. Tātad pieteicējs ir piedāvājis uzņēmumam sniegt pakalpojumu darba aizsardzības jomā. Saskaņā ar Noteikumu Nr.723 2.punktu kompetentie speciālisti un kompetentās institūcijas sniedz uzņēmumam pakalpojumus darba aizsardzības jomā saskaņā ar savstarpēju vienošanos. Iepriekš minētās normas saturs atbilst pieteicēja noslēgtā līguma par darba drošības pakalpojumu sniegšanu būtībai, līdz ar to atzīstams, ka pieteicējs ir piedāvājis uzņēmumam pakalpojumus kā kompetentais speciālists, neatbilstot noteiktajām prasībām. Turklāt, kā izriet no lietā esošajiem pieteicēja un citu uzņēmumu slēgtajiem līgumiem *(lietas 92., 96.lapa)* un pieteicēja tiesas sēdē paskaidrotā, pieteicējs šādus pakalpojumus ir sniedzis vairākiem uzņēmumiem.

[11] Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīta pieteicēja vaina Noteikumu Nr.723 6. un 9.punkta pārkāpšanā, par ko pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 41.^{6}panta pirmo daļu. Tiesa lietā nekonstatē apstākļus, kas var kalpot par pamatu administratīvā soda atcelšanai vai pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu. Pieteicējam ir piemērots minimālais tiesību normas sankcijā paredzētais naudas sods, tādējādi lietderības apsvērumus jau izdarījis pats likumdevējs, prezumējot, ka paredzētais sods ir atbilstošs un samērīgs izdarītajam pārkāpumam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts darba inspekcijas direktora p.i. 2011.gada 20.oktobra lēmumu Nr.04/219-01-03/2508 „Par Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas 2011.gada 18.maija lēmumu Nr.12N-433-2011-014 par administratīvā soda uzlikšanu apstrīdēšanu", bet *L.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 29.jūnijā.

Tiesnese K.Brokane